

Һоданнар дїлгинї қанъчап қоърһудувытқаннар (орус үлегер)

Бир арығ иъштїндә дїлги черлеп чыътқан. Оң һоданнарға тыш бербәән болған. Бїр қада қырған һодан соодаан:

– Че, дуңмалар! Биъс көъфей бис, дїлги нюңусқаан! Қанъчааңаш бис оңдан ыньча тыққа қоърһуп турар бис? Оңун ам қоърһудар һеректїғ!

Һоданнар шырғай иъштїнде чеъштына бергеш, манап чыътқаннар. Ам дїлги келчик! Ыньчаарда көъфей һоданнар бїрәә ыыт бїле:

– Чории бер мындан, Дїлги! – дәп қоърһуньчуду қышқырывыттылар.

Дїлги қоъртқаш: «Мындығ дыққа ыыттығ қандығ қоърһуньчуғ чүме ләән бо?!» – дәәш, дэзивїткен. Унун бәәрі ол арығға дїлги келбес болы берген.

Текст на тофаларском языке с сайта «Тофастан»: www.tofastan.ru.